

קבוצה של 14 אופנוענים בהובלת חברת Israel Moto Adventures, שמשכירה ומובילה טיולי אופנועים ברחבי ישראל הגיעו בשבוע שעבר לשומרון בשיתוף "אקסטרים הרים" ובהדרכת משה רונצקי כדי לטייל ולרכב באיתמר וברכס כביר ונהנו מכל רגע. בתמונה: תצפית להר גריזים והר עיבל מרכס איתמר

תחנת משטרה חדשה במערת המכפלה

8

וכמו ענן להתגשם

6

ישראל קיסר

4

מזרח המייסדים

הרב זאבי שרון

ראש המכינה הקדם צבאית 'אריז' הלבנון בשילה

על הפרשה - בלק

הברכה והקללה

אֱלוֹהִים אֵל בְּלָעַם אֵל בְּלָעַם לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם לֹא תֵאָדָר אֶת הָעָם כִּי בָרוּךְ הוּא. כלומר צריך למנוע מהרשע הזה לקלל את העם אשר ברך אותו ה'. נשאלת השאלה, האם קללתו של הרשע עומדת כנגד ברכתו של ה'?

כאשר אנו עושים סריקה מהירה על תופעת הברכה והקללה במקרא אנו רואים תופעה שאי-אפשר להתעלם ממנה ושצריך לקחת אותה ברצינות. אפשר לפרש את המושג ברכה כעושר והצלחה, ואת המושג קללה כחורבן וכישלון. כפי שנראה מדברי הפסוקים: 'רֵאָה אֲנִי נִתָּן לַפְּנִיכֶם הַיּוֹם בְּרִכָּה וְקִלְלָה אֶת הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ אֵל מִצֹּת ה'

פרשת השבוע אנחנו נתקלים בשני מושגים המהווים תופעה אחת, שבמבט ראשון נשמעת תמוהה ולא מובנת: ברכה וקללה. בלק שולח מלאכים אל בלעם, כפי שכתוב: 'וַיַּעַתָּה לָכֵה נָא אֶרֶץ לִי אֶת הָעָם הַזֶּה כִּי עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוֹלֵי אוֹכַל נֶכֶד בּוֹ וְאֶגְרֹשׁוֹ מִן הָאָרֶץ כִּי יִדְעִיתִי אֶת אֲשֶׁר תַּבְרֹךְ מִבְּרַךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָדָר יוֹאֵר'. ונשאלת שאלה מאוד מתבקשת - אז מה אם יקלל? שיגיד מה שהוא רוצה, עוד פטפוטי סרק, מה זה צריך להזיז לנו? אבל מהמשך הפרשה אנו רואים שאפילו הקב"ה מורה לבלעם לא לקלל: 'וַיֹּאמֶר

דו"ח מיוחד של תנועת "רגבים" שהתפרסם השבוע תחת השם "הכל מדיד", בדק מעל ל-100 עתירות כנגד בנייה בלתי חוקית ביהודה ושומרון מימין ומשמאל. לאחר חלוקה לפרמטרים שונים, מביא הדו"ח את מסקנותיו השונות בהן נראה שיש יחס מפלה כלפי עתירות הימין. השבוע בישעמדה - על האפליה של בית המשפט כלפי עתירות הימין וההשלכות של זה.

המשך בעמוד הבא >

ירושלים	כניסה	יציאה	חברון	כניסה	יציאה
19:08	20:31	חברון	19:23	20:27	
19:29	20:33	שכם	19:27	20:32	
19:22	20:35	באר שבע	19:19	20:31	

זמני העברת

מדריך למטייל במעיינות יהודה ושומרון ובקעת הירדן

לאוהבי הארץ

ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-621 1999 | www.yeshaclick.co.il

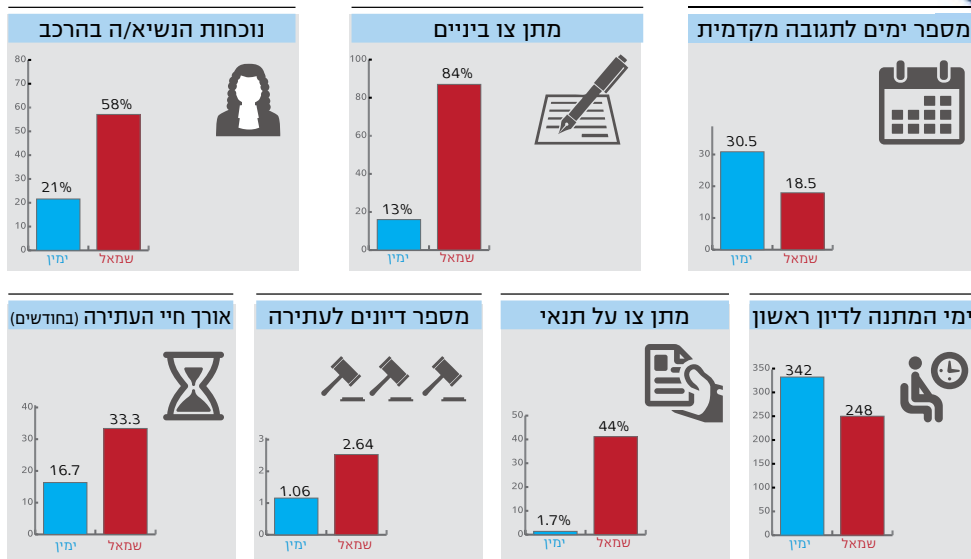
10.1.17

"מה יכול להיות נעים וכיפי יותר מטיולים לאתרי מעיינות המייצגים את כל מרכיבי התרבות הגופית והחקלאית של הגדה המערבית?..."

50 מעיינות שנה 50 חודשים יובל לשחרור

ממצאי דו"ח 'הכל מדיד' 2018

בעתירות הימין ישב הנשיא בראש ההרכב הדן בעתירה ב-21% מהתיקים בלבד (13 מתוך 63), ואילו בעתירות השמאל עמד הנשיא בראש ההרכב ב-58% מהתיקים (29 מתוך 50).

מספר הדיונים שהתקיימו טרם ההכרעה
פרמטר זה משקף אולי יותר מכול את החשיבות שבית המשפט מייחס לעתירה ולסוגיות הנדונות בה ואת רצונו להמשיך ולהיות מעורב בטיפול בה ולעקוב מקרוב אחר ההתפתחויות בעניינה. העומס אינו מאפשר לבית המשפט את הפריבילגיה ליחד לכל נושא העולה לפניו שעות רבות של זמן שיפוטי יקר, משום כך, רק עתירות חשובות "זוכות" לדיונים רבים. עתירות בעלות חשיבות משנית עוברות למסלול הכרעה לאחר דיון אחד, במקרה הטוב.

ממוצע מספר הדיונים שקיים בג"ץ בעתירות השמאל עומד על 2.64 דיונים לעתירה, ואילו בעתירות הימין ממוצע הדיונים עומד על 1.06 דיונים בלבד בכל עתירה. מדד זה משקף פער ברור: עתירות השמאל זכו למספר דיונים יותר מכפול מזה שקיבלו עתירות הימין.

מסקנת הדו"ח היא אחת - בכל הפרמטרים ישנה אפליה מדאיגה בין עתירות השמאל לבין עתירות הימין. התמונה המוצגת כאן מסוכנת מאוד. בדו"ח אנו רואים שישנו יחס רציני, שלא לומר אוהד, לעתירות השמאל, ולעומתו יחס מזלזל, שלא לומר ציני, המופגן כלפי עתירות הימין. לפיכך אין מקום לספק באשר לאג'נדה הברורה הנושבת במסדרונות בית המשפט העליון.

אג'נדה פוליטית בבסיס התנהלותו של בג"ץ היא נקטת עמדה חמורה ופסולה בסוגיות פוליטיות אשר ההכרעה בהן חייבת להיות בידי העם ונבחריו בכנסת ובמשלה. זהו תמרוז אזהרה לשופטי בג"ץ שאומר כי הגיע הזמן לעשות חשבון נפש בכל הנוגע להתנהלותם ולחזור לתלם האמת, המשפט והצדק.

בעתירה. משך הזמן שהוקצב לצורך מתן התגובה הוא נגזרת של החשיבות של הנושא לשופט שמקבל את העתירה. בעתירות השמאל ממוצע הימים לתגובה מקדמית עומד על 18.5 ימים בממוצע, ואילו בעתירות הימין הממוצע עומד על 30.5 ימים - פער של פי אחד וחצי לרעת עתירות הימין. ממצאי הדו"ח הנוגעים לפרמטר זה אינם מניחים מקום לספק באשר לפערי החשיבות שמייחס בית המשפט לעתירות השונות.

הוצאת צו ביניים ההחלטה הבאה שנדרש בג"ץ לקבל בעתירה היא אם לתת צו ביניים שיעמוד בתוקפו עד להכרעה הסופית בעתירה או לא. ההחלטה אם להוציא צו ביניים מתקבלת בשלב מקדמי שבו טענות הצדדים עוד לא נשמעו לעומקן - וממילא טרם התבררו - ומשום כך היא מושפעת בראש ובראשונה מהחשיבות שבית המשפט מייחס במבט ראשון לנושא הנידון ומהמשקל שהוא מייחס לטענות של כל אחד מהצדדים עוד לפני הדיון לעומק.

מתוך 38 עתירות מטעם ארגוני השמאל שבהן ביקשו העותרים צו ביניים, נעתרו השופטים והורו על מתן צו ב-32 עתירות (84%). מנגד, מתוך 61 עתירות הימין שבהן ביקשו העותרים צו ביניים, נעתרו השופטים והורו על מתן צו בשמונה עתירות (13%) בלבד. אף על פי שהעתירות מעוררות שאלות משפטיות דומות, מספר צווי הביניים שנתנו שופטי בג"ץ בעתירות השמאל גבוה בשיעור יחסי של פי שבעה בקירוב ממספר צווי הביניים שקיבלו בקשות הימין.

ההרכב הדן בעתירה בשלב הבא, העתירה עוברת לדיון לפני הרכב של שלושה שופטים. קביעת ההרכב שידון בכל עתירה נעשית על ידי מזכירות בית המשפט, והטענה הרווחת היא כי בבסיס קביעת ההרכב עומדים לכאורה שיקולי יעילות בלבד. נוכחות נשיא בית המשפט העליון בהרכב, בהכרח מעידה על חשיבותו לבית המשפט ולנשיא.

השבוע התפרסם דו"ח חדש של עמותת "רגבים" הבודק את מדד האיזון של בג"ץ בהתייחסותו לעתירות שהוגשו משני צידי המתרחס הפוליטי על עבירות בנייה בלתי חוקית ביהודה ושומרון - מימין ומשמאל. הדו"ח מנטר את היחס שהפגין בג"ץ לגבי העתירות הללו ב-13 השנים האחרונות ומחלק אותו לפרמטרים שונים בהם נראה שיש יחס מפלה.

הדו"ח מתמקד בבחינת המרכיבים הפרוצדורליים והקבועים, המתקיימים בהליך עוד בטרם נבחנו לעומקן הסוגיות העולות בו, ומשכך הם משקפים את נקודת המוצא ואת העמדה הבסיסית שממנה ודרכה השופטים ניגשים אל הסוגיה. המיקוד במרכיבים אלו מבהיר כי לא ניתן לתלות בדקויות משפטיות מלומדות את ההבדלים התהומיים, כפי שמשקפים בדו"ח.

בפרק הזמן בו הוגשו העתירות המסוקרות בדו"ח - משנת 2005 ועד תום שנת 2017 - ישבו על כס נשיא בית המשפט העליון שלושה נשיאים שונים: דורית ביניש, אשר גרוניס ומרים נאור. באותו פרק זמן, הוגשו לבג"ץ 113 עתירות כנגד בניה בלתי חוקית ביהודה ושומרון, מהן 50 עתירות שמאל ולעומתן 63 עתירות ימין.

העתירות שהגישו ארגוני שמאל כוונו נגד ההתיישבות הישראלית, והעתירות שהגישו ארגונים ציוניים-לאומיים כוונו נגד בנייה בלתי חוקית במגזר הערבי. למעשה, אפשר לומר שמדובר בעתירות ראי, שכן אלו גם אלו מבוססות על אותה תשתית עובדתית ולרונטית, ואלו גם אלו מעוררות את אותן שאלות משפטיות.

להלן הפרמטרים השונים בבסיס הדו"ח והמסקנות העולות בכל אחד מהם:

מספר הימים שקצב בית המשפט לתגובה מקדמית ההחלטה הראשונה שנדרש לקבל בג"ץ מעת שהונחה על שולחנו עתירה חדשה, היא קציבת המועד שבו נדרשים המשיבים להגיש את תגובתם המקדמית לטענות שהעלו העותרים

* מפאת קוצר היריעה, לא כללנו במאמר זה את כל הפרמטרים המופיעים בדו"ח. את הדו"ח המלא ניתן למצוא באתר האינטרנט של תנועת "רגבים".

לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלוהיך: מכאן מקבלת ההדרכה המצוותית של התורה: "מוצא שפתיך תשמור ועשית פאשר נדרת לה' אלוהיך נדבה אשר דברת בפיהך".

הרב צבי יהודה הגדיר את בלעם 'גאון ברשעות' כמאמר חז"ל: "ולא קם נביא עוד בישראל כמושה, בישראל לא קם אבל באומות העולם קם, ואיזה הוא - זה בלעם". כוחו של הדיבור הולך ביחס ישיר לעוצמתו של האדם. מי שכוחות הנפש שלו גדולים יותר כוחו השפעת דבריו ממשיים יותר. לטוב ולרע, לברכה ולקללה.

כשהקב"ה נתן בחירה חופשית לאדם, הוא למעשה נתן לו כוח עצום והטיל עליו אחריות גדולה ונוראה. במעשיו, בדיבורו ואפילו במחשבותיו, יש לאדם את היכולת ליצור, לשנות, לבנות ולהרוס. יש בכוח בחירתו של האדם לשבש אפילו את התוכנית הראשונית של הקב"ה שהיא הברכה ולהפכה לקללה. דבר זה מראה עד כמה הבחירה החופשית היא חופשית באמת.

כשמסכם משה בערוב ימיו את פרשת בלעם הוא אינו שוכח את ההצלה הגדולה שהציל הקב"ה את ישראל: "ולא אָכָה ה' אלוהיך לשמוע אל בלעם ויהפך ה' אלוהיך

אלוהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלוהיכם". אבל כשמסתכלים על הברכה ש'גונב' יעקב מעשיו אנחנו רואים שזה הרבה יותר מעשי, ממושי ורציני. כפי שאומר יעקב בעצמו: "אולי ימשגי אבי והייתי קעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה". ועשיו, שמבין מה עשה לו יעקב, צועק מרה: "כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי". וכשפוגשים את המצווה: "כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו", אנחנו מבינים שלקללה יש כוח. מדובר בדבר רציני, שיכול לקבוע מציאות.

צפוף לכם הבית בית גדול למשפחה גדולה.

**בית
גדול
למשפרי
דיוור
במרכז**

**הנחה מיוחדת
30,000 ₪
לדירת 7 חדרים**

תמיד חלמתם לגור בבית צמוד קרקע משלכם במרכז הארץ? עכשיו זה אפשרי ומשתלם. הפרויקט ביקר מזמין אתכם להתרשם מהבתים החדשים שלנו ביישוב שיש בו הכל: גנים, מכולת, קופת חולים, מגרשי כדורגל ותנועת נוער. והכל - מרחק נסיעה קצר ממרכזי העבודה בפתח תקווה, ראש העין ותל אביב.

yakir1.co.il

בואו להתרשם! לפרטים ותאום אתי 050-5382852

יקיר
בית משפחה. קהילה.

// מראיינת: עדי בן ישי

במרכז הבקעה, על אם הדרך לירושלים, ייסדו בשנת 1976 בני "תנועת המושבים" קיבוצניקים ועירוניים, את מושב העובדים תומר, הנמצא בתחום מועצה אזורית בקעת הירדן.

שמו של המושב ניתן לו בגלל עצי התמר הרבים הנפוצים באזור בו הוקם. למושב יש מטע תמרים משותף בהיקף של כ-1,000 דונם ובית אריזה לתמרים המעניק שירותים הן למטע של המושב והן ללקוחות חיצוניים. במושב, ישנם תושבים העוסקים בענפי חקלאות רבים, כגון: כרמים, פרחים, עגבניות שרי ופלפלים.

אני פוגשת את ישראל קיסר, חקלאי ומאבטח במועצה האזורית, נשוי לחבצלת ואב לארבע בנות שאחת מהן בחרה גם היא לגור במושב יחד עם בעלה ושני הנכדים. ישראל הוא פטריט, חלוץ ואוהב אדם. המושב שהקים בעשר אצבעותיו הוא כיום אחד מהמושבים הגדולים בבקעת הירדן. הוא מונה כ-120 משפחות, והיד עוד נטויה. "לתומר הגענו בשנת 1976 כזוג נשוי עם ילדה אחת. בהתחלה היינו עשר משפחות, ומאוחר יותר הצטרפו 10 משפחות נוספות בשתי פעימות. אחרי שנתיים של מגורים זמניים עברנו ליישוב הקבע. לפני שהכרתי את אשתי לא ידעתי מה זה מושב. גדלתי בשכונת שערי חסד בירושלים, בפאתי רחביה-נחלאת, כעירוני לכל דבר. אשתי הגיעה ממושב גבעת יערים בפרוזדור ירושלים וכך התוועדתי לראשונה לצורת החיים הזו. כזוג צעיר הרעיון של הקמת מושב התגלגל לנו בראש, וכששמענו שתנועת המושבים מקימה יישוב חדש בבקעה, החלטנו להצטרף. כזוג צעיר זה היה נראה לנו טבעי להקים

יישוב צעיר שמתחיל מאפס ולגדול יחד. איתנו היינו מאד תמימים, ילדים בני 24, וראינו את עצמינו כציוניים, חלוצים וכחוד החנית של החברה הישראלית. בתקופה ההיא הייתה תנופה מאד גדולה של התיישבות. כשהייתי אומר בירושלים שאני מתיישב בבקעת הירדן, זה כאילו שהייתי אומר שאני בסירת מטכ"ל. אנשים הביטו אלינו, חלוצי ההתיישבות, בהערצה".

מה אפיין את המושב בראשיתו?

כאנשים צעירים הקפדנו להיפגש כמה שיותר בערבים, בחגים ובאירועים. הייתה בהתחלה אווירה של חצי-קיבוץ עם קהילתיות ועזרה הדדית. יצאנו הרבה לטיולים יחד והיינו פעלתנים. עבדנו מאוד קשה, יומם ולילה, עבודה עצמית בלי פועלים, כי זו הייתה התפיסה באותן שנים. מדי פעם הגיעו אלינו מתנדבים מרחבי העולם. בשבע השנים הראשונות עבדנו ללא הפסקה בגידול ירקות, מטעים, ענבים ופרחים, חלקם לייצוא. בשנת 1995 עזבנו את הענפים הללו לטובת מטעי תמרים. היום הענף העיקרי שלנו, בכל הבקעה, זה גידול תמרים והוא ענף מאד מוצלח. העבודה במטע לא מצריכה שהייה לאורך זמן בשטח, וכך אנו יכולים להתפנות ולעסוק גם בדברים אחרים".

מה היו הקשיים לאורך השנים?

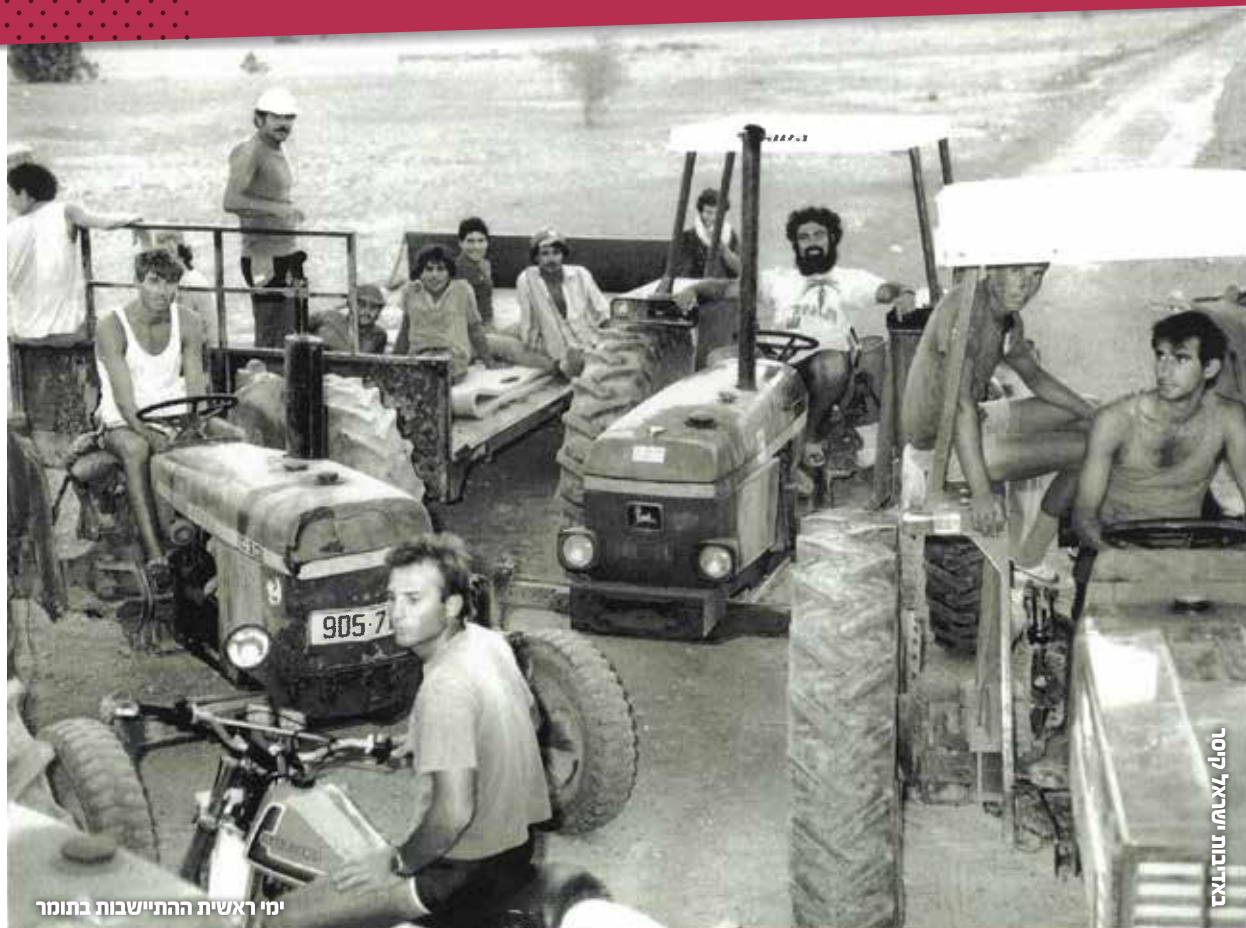
"היינו מתיישבים תמימים ועברנו המון קשיים. בעצם עברנו את כל הטעויות והבעיות של המושבים והקיבוצים שהוקמו בשנות ה-50. הייתה בעיה של מחסור בליווי מקצועי, אם היו מצמידים לנו אז איש כלכלה שירכז את המשקים שלנו ויבדוק כדאיות, הרבה עגמת נפש הייתה נחסכת. מבחינה קהילתית המושב נוהל נהדר, אך בכל הנוגע לניהול הכלכלי הדברים לא עבדו נכון. למוסדות ששלחו אותנו הייתה אחריות כלפינו וגם היה כסף, אך כשהוא

הגיע לא נוצל במקומות הנכונים. לכל אזור היה 'ארגון קניות' עם גזברות שטיפלה בענייני הכספים וריכזה עבורנו את כל הקניות הנדרשות לבניית המשק החקלאי. אנחנו ידענו למשל שחממה תעלה לנו כך וכך כסף, אך כשהחממה והציוד הגיעו גילינו שהעלויות הן פי כמה וכמה ממה שחשבנו מראש, וכך נשארנו עם חובות. 'ארגון הקניות' התמוטט בשנות ה-90 והממשלה נכנסה לעובי הקורה כיוון שכל המושבים והקיבוצים נקלעו לקשיים.

הוקמה ועדה שבה כל מושב וכל קיבוץ קיבל טיפול פרטני ורוב החובות נמחקו, אך השאירו לכל אחד מאיתנו חבילה קטנה שיסחב על הגב. אחר כך יצאנו לדרך חדשה שבה אנחנו עצמאיים בהתנהלות הכלכלית, מול הבנקים, מול מס הכנסה, וזה היטיב איתנו. ברגע שכל חקלאי נדרש להשיג את הכסף בעצמו אז אנשים נכנסו לפחות הרפתקאות. בשלב הזה אני, יחידי מתומר, עזבתי את החקלאות, והלכתי להיות שכיר. הצעד הזה היטיב עם משפחתי מכיוון שכך יכולנו להתנהל בצורה יותר שפויה כי בחקלאות אין יציבות. אחרי שכמה מחבריי הסתבכו בחובות, גם הם עזבו את המשקים ויצאו לעבוד בחוץ. כיום ישנם 15 חקלאים בתומר שמגדלים על שטחים של מאות דונמים. אני, וכל אלו שעזבו את החקלאות, משכירים להם את השטחים שלנו".

יש מי שיגיד שבקעת הירדן היא שטח כבוש, שאינו חלק ממדינת ישראל.

"כל טענה כזאת לא משפיעה עליי כי אני יודע את העובדות לאשורן. אי אפשר למכור לי כל מיני סיפורים שלא נבראו. זה הבית שלי, בניתי אותו בשתי ידי ואין דבר שיותר שייך לך מדבר שבנית בעצמך. אני רואה את עצמי כמתנחל גאה. זו לא מילת גנאי עבורי, אלא להיפך, זו מילה שזקוקת לי את הגב. לפני שהגענו לבקעת הירדן לא היה

בארצות ישראל קיסר

ימי ראשית ההתיישבות בתומר

כיצד תומר, בעל אופיו החילוני, משמר זיקה למסורת?

"הגרעין הראשון של המושב היה מבתי דתיים והיה לנו ברור מלכתחילה שיישוב יהודי צריך בית כנסת. ייסדנו בהתחלה חדרון קטן ואחר כך בנינו בית כנסת מאד מכובד ויפה. בלילות שבת ובחגים בית הכנסת מתמלא והילדים חוגגים בו בר-מצוות. בראש השנה וביום הכיפורים מגיעים חברי מיישובת מרכז הרב להתפלל איתנו ואנו צופים שזה יימשך עוד שנים רבות וטובות."

בארצות ישראל קיסר

משפחת קיסר - 3 דורות של התיישבות

עוד מגרשים לבנייה ויש תור ארוך של בני המושב שרוצים לחזור ולבנות פה את ביתם."

"המושב שלנו", מוסיף ישראל למנות את הצלחתו של תומר, "הוא בעל מודעות גדולה כלפי האחר. יצרנו חברה שמקבלת כל אדם כמו שהוא ואנשים מרגישים פה רצויים, כך שהם משתלבים אצלנו מאד מהר. תמיד הקפדנו שתהיה כאן חברה מזמינה, בעלת אכפתיות אחד מהשני, וכל אחד שנקלט העביר את זה הלאה. כבר משלב ההקמה הקפדנו על לראות את הדברים הטובים בבני האדם, חיוביות, עין טובה."

"יש אצלינו במושב הרבה עזרה הדדית. אם זו יולדת שעוד לפני הגעתה מכינים לה את הבית, מנקים לה, מכינים אוכל. אם יש מצב של מישהו שנפל למשכב אז הקהילה מטפלת, מבשלת, תומכת. ישנה ערבות הדדית ומחויבות איש לרעהו."

האם המציאות הביטחונית לא החלישה אתכם לאורך כל הדרך?

"היו אצלנו כמה מקרים של פיגועים. בת המושב שלנו נרצחה על ידי מחבל שארב לה בכביש 90. זה מאד הכעיס אותנו וכאב לנו מאד, אך אף אחד לא חשב לעזוב. להיפך, מקרים כאלו גורמים לדבר ההפוך ממה שמקובל לחשוב. אנשים דבקים במקום ונאחזים באדמה, ומתאחדים יותר איש עם זולתו."

פה כלום, בטח שלא חקלאות. החקלאות התחילה כשישראלים הגיעו לבקעת הירדן, ומיד הרגשנו פה בבית, מחוברים למקום, לרעיון ולהגשמה."

לצעירים של היום יש בעיה של ידע. יש בורות בנוגע למה שהיה כאן מקום המדינה. כיוון שהם לא יודעים את ההיסטוריה ולא מצויים בעובדות, הם נהיים מבולבלים בערכים שלהם. צריך לחבר את הנוער מכל רחבי הארץ למורשת של בקעת הירדן, לדמויות שהקימו את המדינה בעשר אצבעותיהן, בעבודה קשה ובעמל. הילדים שלנו, לעומת זאת, גדלו כאן והם מחוברים לערכים מכיוון שהם ראו את הדברים מקרוב."

זו הסיבה שבגללה בני המושב היום חוזרים לכאן ובונים את בתיהם?

"הילדים שלנו אכן חוזרים בהמוניהם לגור במושב, כשאחת מהן היא בתי עם בעלה ושני הנכדים. זה נעים ונחמד לגור ליד הילדים וגם מאפשר לי לעזור כשצריך. כמובן שזו תחושה של סיפוק שהם ממשיכים את הדרך של ההתיישבות וממלאים אותי גאווה."

כיצד הרחבתם את המושב עד לגודלו הנוכחי?

"מושב תומר מעולם לא הפסיק לקלוט משפחות ולהתפתח, כי הבנו שאי אפשר לשקוט על השמרים. ידענו שאם לא נקלוט זוגות צעירים מלאי חיים ותוססים, בסוף נהיה 'מושב זקנים'. היום המושב שלנו הוא אחד המושבים הגדולים בבקעה ומונה כ-120 משפחות. חסרים לנו כרגע

וכמו ענן להתגשם

לסיום הערב עולה מי שחיך אותם בשנה האחרונה. מתנשא לגובה מעל כולם. גם הוא יחף, גם הוא שזוף וחסון. הם עבדו יחד כל יום בשנה האחרונה, כמו כל שאר המדריכים והמחנכים. ככה זה פה. החינוך נעשה מתוך עבודה. הוא מחייך ואומר "זו פעם ראשונה שאני מסיים יב" - מרגש" ואז הוא מסביר שבעצמו לא סיים תיכון צוחק ואומר שאל דאגה הוא השלים בגרויות והכל בסדר (כאילו שזה חשוב למישהו). ומפליא לדעת שדווקא ברגבים, מתוך כל החוויה והעשייה, החברה סיימו, על הדרך, גם בגרות מלאה. בשעתיים ביום, עם הרבה חיבוק ואמונה של הצוות שלפעמים רצה יותר מהם. אבל זה לא היה העיקר בכלל, וחבל שזה עדיין נחשב לרף שאותו צריך לעבור כדי לקבל תעודת בוגר במדינה. כי התום וטוהר שהם קיבלו בארבע שנים הם החומרים שמהם בנוים בגרות אמיתית. לפני ארבע שנים נכנסנו, אני והוא, בשערי רגבים בעמק והייתי אופטימית. אפילו כתבתי פה פוסט נפלא ומרגש. הרגשתי שהעובדה שהוא התקבל והגיע לעמק המעיין, היא השיא. לא ידעתי כמה אתגרים מחכים. לא ניחשתי כמה שיאים עוד לפנינו.

ואני יושבת בחושך, ואת כתפי עוטף איש מופלא שלא היה כאן לפני ארבע שנים והוא לוחש לי באוזן מילים טובות שממסות את הלב. גם אני עברתי תהליך בשנים האלה.

הכנתי דברים להגיד בערב הסיום, אבל נאלמתי אל מול העוצמות של הצוות והבחורים. חשבתי שאבכה, אבל ישבתי מחייכת לאורך כל הערב. קיוויתי שיודיעו לנו שזה לא באמת הסוף והחברה מוזמנים להישאר עוד שנה, אבל ראיתי איך המעגל נסגר בטוב ואפשר לשחרר אותם לעולם להמשיך במשימות אחרות.

ובמצגת המסכמת בסוף בסוף, צפינו בתמונות מתחילת הדרך וראינו אותם צומחים על המסך. וארבע שנים הואצו לדקות בודדות וקסומות של צחוק ודמעה ובעיקר הוד והדר של נופים ואנשים וחוויות.

וברקע שר יהורם גאון את המילים של נעמי שמר "וכמו ענן להתגשם מעל חלקת שדה ריקה ולהביא לרגבים את הבשורה הירוקה". ואני יודעת שהחלקה לא ריקה והרגבים הם אלה שהביאו את הבשורה והצמיחו את החצבים שהתבצרו במעבה האדמה לפני ארבע שנים וחיכו דווקא לעונה החמה כדי לפרוח ולהתגשם בעמק הנפלא ליד המעיין...

זכינו באמת...

ומשמיעים שיר על רקע מצגת של תמונות מצולמות מחיי היומיום שלהם. ומילות השירים עולות במנעד מטורף ונדיר שנע בין עידן רייכל לקרן פלס לרמי קליינשטיין ליובל דיין ולנעמי שמר. מנעד כזה שמפתיע ותופס אותי לא מוכנה. מיקרוקוסמוס נדיר ביופיו שנפתח בפני אלה שהגיע מבחוץ להציץ לרגע ולנסות לספוג את האוויר המיוחד הזה שכל כך צריך להפיץ בעולם.

המילים נאמרות בשקט והסערות נוכחות בין השורות. והם חוזרים שוב ושוב על העובדה שבאמת, בסוף, אי אפשר לתאר את רגבים במילים. וזה נכון. אין מילים שיתארו את המקום הזה ואת גאולת החינוך וגאולת האדמה שעושים פה. ואני מרגישה את החסד המשוך כי זכיתי להגיע ולהכיר אותם טיפה יותר. הגעתי לרגבים הרבה יותר מהממוצע. הסעתי את הנער שלי כל יום ראשון ולפעמים אוספת ביום חמישי, כי היה לו (ולי) קשה בשנה הראשונה. ובשנה השנייה "עברתי" מידי פעם בסביבה וביקרתי בכל מיני שעות. בשנה השלישית רק מידי פעם. אבל לקראת הסוף באתי שוב יותר, רציתי לספוג עוד קצת מהאור. ובכל פעם שמגיעים למתחם המיוחד הזה בלב הקיבוץ, לא משנה באיזו שעה ביום או בערב, תמיד יש שם שמחה. תמיד מישוהו שר או מנגן. תמיד יש חברה שמשחקים בצלחת מעופפת או בכדור-עף. וכולם מחייכים. באמת כולם. מן חיוך כזה של פשטות ושמחה אמיתית. והצעירים מתערבבים בבוגרים ויש קשר של אחווה בלתי רגילה בעליל.

לפני כמה שבועות העברתי להם שיעור. למדנו יחד על המשמעות של חיבור ערכים ורוח אל פינגונים וגשמיים. בלי מצגת, ככה בפשטות של בגדי עבודה וחוץ וטוש. ובשיעור הזה, שלמדנו יחד לקראת החיים שמחכים בחוץ. גיליתי שהם כל כך הרבה יותר ממה שאפשר. הדיבור היה מלא סקרנות והעיקר מלא פתיחות לשמוע. ענוה כזו לא פגשתי מעולם (וכבר העברתי שיעורים והרצאות לכמה עשרות אלפי אנשים בשנים האחרונות). הם באמת באמת במקום של הקשבה. קודם כל לאמת של עצמם ומיד אחר כך לעובדה שהם לא יודעים הכל ומי שמדבר איתם תכלס' במילים של אמת, הם מתחברים בשנייה ומוכנים לשמוע ולנהל דיון שמתוכו הם בונים עוד קומה לעצמם ולעולם.

אנחנו נכנסים לקיבוץ. החום כבר התפוגג והערב הנעים משתלט על השבילים. הם עושים בדבוקות ובבדדים לכיוון חדר האוכל. רובם יחפים, כולם לבושים בחולצות טריקו לבנות. החדר עטור גפן ירוקה, ענפי דקלים וחיטה צהובה ובשלה. וצילומים. המוני צילומים שפותחו לתמונות גדולות ונתלו באהבה על חבלים חומים דקים בעזרת אטבי עץ פשוטים. והבחור המוכשר שצילם לאורך השנים, כמעט בבלעדיות, מצטנע. והיום לא מצלמים (הגנבתי רק אחת קטנה בהחבא). אף אחד לא מנציח את הערב הזה, כי הוא גדול יותר מכל דבר שיכול לעבור בפורמט מוחשי.

הם עולים אחד אחד לשאת דברים. המחנכים ואנשי הצוות ראשונים. ניכרת בהם ההתרגשות הגדולה. הם מצאו את המשפט הנכון לכל אחד מהמתוקים שיושבים על המחצלת מולם. מתארים בריאה שלימה שקרתה פה מתחת ידיהם ובתוך ליבם הרחב והגדול. אחר כך עולה נציגות ההורים וכמובן, גולת הכותרת, הבוגרים. הם התכוננו, כתבו מראש, אספו מילים של פואמות ופסוקים וציטוטים. עמוק פה. וגבוה מאוד. לחלקם יש דמעות בגרון. הם מתרגשים מאוד. גם אנחנו.

הם מדברים על קרבות, על קושי עצום, על ההתמודדות עם לקום מוקדם בבוקר, לעבוד בשמש הקופחת ועם כור ההיתוך החברתי. כנות היא מילה המפתח. הם חסונים וענקים (זה מה שעושות ארבע שנים בשדה) אבל עדינים ויפי נפש באמת באמת. לא מובן מאליו שככה יעמדו בחורים ובקול בס עמוק יתארו את הדרך שהנפש שלהם עברה. כולם מאתגרים את העולם, תובעים אמת וצדק מהסביבה. וכולם כולם מדברים על העונג שבצמיחה מתוך השבר. הם נשברו פה. לפעמים כמה פעמים ביום. חתכו הביתה לכמה שבועות של איפוס או סתם נשארו בחדר מתחת לשמיכה. היו דמעות וכאבים ותסכולים. אחד החברה מיטיב לתאר ומצטט את אביתר בנאי "איזה קרב, אלוהים אדירים, איזה קרב, בין הבור למים, לפחות יש פה קרב, לפחות יש מים, פעם היה רק בור". תמיד היו פה מים חיים. רק היה צריך להוציא אותם מהבור. הם בעיקר נבנו פה. ומי שהצליח להישאר עד תום התקופה, הרוויח את הנס הגדול שקרה פה לכולם. ללא יוצא מן הכלל, הם עצומים באמת. ובין כל שני דוברים מחשיכים את החדר

מה יקרה

שלישי | 3 ביולי

כנס בואי הרוח בקרני שומרון / כ' בתמוז 3 ביולי

כנס הקיץ לנשים של המועצה הדתית בקרני שומרון יתקיים בשבוע הבא במתחם הישיבה התיכונית בקרני שומרון. בהשתתפות מרצים מגוונים: הרב אייל ורד, אלידע בר שאול, לינור אברגיל, מרים פרץ, הרב שמואל אליהו ועוד רבים. להרשמה ותשלום: 09-7920536

פרופ' אלנס לובוצקי באלון שבות / כ' בתמוז 3 ביולי

חתן פרס ישראל למתמטיקה לשנת תשע"ח פרופ' אלנס לובוצקי בהרצאה בנושא "מסע אל האינסוף ובחזרה". בשעה 20:30 באולם השמחות שליד הבנק באלון שבות. מחיר: 20 ₪. לפרטים: www.matnasetzion.com

פסטיבל שירת האדמה בטוסיא / כ"ג בתמוז 6 ביולי

המועצה האזורית הר חברון ותיירות חבל יתיר מזמינים אתכם לפסטיבל שירת האדמה הכולל פעילות משפחתית בבוקר של טבע בחוות הר סיני: קציר חיטים, גז כבשים, הכנת פיתות, חביצת גבניות, יצירות ועוד. מחיר: 20 ₪ לילד, 15 ₪ למבוגר. בין השעות 9:00 - 14:00. לפרטים והרשמה: 054-6913161

סיפא דשא

תלמוד תורה חדש בשומרון

קצאלה יצימילא אבאד פ' גמא/אצא
אמא פארה אבאד אגל, אגל אבאד

תלמוד תורה הוליסטי המחנך ליראת השמיים ועמל התורה, תוך מתן ביטוי לכל כוחות הנפש ופיתוח הלמידה העצמאית, הסקרנות ושמחת החיים הטבעית של הילד. כמו כן, יילמדו בתלמוד התורה כל מקצועות הליב"ה ברמה גבוהה.

תלמוד התורה מוקם בידי אנשי חינוך מנוסים בהובלת **אבינעם מימון**, מנהל פרויקטים חינוכיים ומרצה בבית הספר ליעוץ תורני. בתכנית פתיחת שני בתי ספר - לבנים ולבנות. מיקום תלמוד התורה ייקבע על פי בקשת התושבים.

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

ישבו יחדיו כ-450 בני נוער ומבוגרים שהצטרפו לשירתו הייחודית של **בנאי** ונהנו ממופע איכותי ונוגע ללב. **4** באותה שעה בגוש עציון פתח הנוער את הקיץ באירוע גדול ביקבי גוש עציון. כ-600 בני נוער באו ונהנו מפעילויות רבות, ביניהן: אומגה, קיר טיפוס, משחקי חשיבה והופעה מרשימה של הזמר **נתן גושן**. באירוע השתתפו ראש המועצה **שלמה נאמן**, מנהל אגף הנוער **שי ששון** ויו"ר מועצת הנוער האזורית **תהילה פינטו**. **5**

צועדים בטיילת משרד התיירות העניק למועצה האזורית הר חברון מענק פיתוח תשתיות להקמת טיילת תיירותית בין היישובים כרמל ומעון. כחלק מההשקעה של משרד התיירות בפיתוח תשתיות תיירות, בניהם גם ביהודה, שומרון ובקעת הירדן, אושרה התמיכה שביקשה המועצה בפרויקט שעלותו כארבעה מיליון שקלים. הטיילת המתוכננת באורך כ-3 קילומטרים תכלול מספר מצפורים לנוף המדבר, נקודות מים ונקודות חן שישולבו לאורכה. **יוחאי דמרי** בירך: "הטיילת היא נדבך נוסף בדרך למיצוב של האזור כיעד תיירותי ובית לכל אזרחי מדינת ישראל".

החל בסקירה של מפקד פיקוד המרכז, אלוף **נדב פדן** על תרחיש הלחימה הצפוי ואתגריו. במסגרת ההשתלמות, הוצגו על ידי סירת חרוב תצוגות תכלית רחבות בלב חברון בהן הודגמו יכולות לחימה מתקדמות. **3** ההשתלמות התקיימה בקריית ארבע ובעיר חברון והתאפשרה הודות לשיתוף הפעולה והקשר ההדוק עם מועצת קריית ארבע חברון.

עריבים זה לזה בסוף השבוע נערך טקס חניכת קן ספורט בסדנת 'השילוב' ביישוב גבעות שבגוש עציון, במעמד השר **זאב אלקין** וראש מועצה אזורית גוש עציון **שלמה נאמן**. הגן הוקם בסיוע התורם **יגיל שוידלר**, והוא ישמש את חניכי סדנת השילוב, פרויקט שמסייע לילדים עם צרכים מיוחדים להשתלב בחברה בעזרת למידה, פעילויות חברתיות וסביבת עבודה. **שלמה נאמן**: "תפקידנו בדרך כלל הוא לדאוג לכל גרניר מאדמת ארץ ישראל, אבל לא פחות ולעיתים אף יותר מזה, תפקידנו לקחת אחריות על כל נשמה בישראל, לדאוג לכל אחת ואחד, להיות עריבים זה לזה. הסדנא היא ספינת הדגל שמייצגת ומיישמת את תפיסת העולם הזו".

לא בורחים מכאן ביישוב מצפה יריחו נפתח לאחרונה "חדר הבריחה" הראשון בבנימין - "השטיבל" - זהו שם החדר שנמצא קרוב מאוד לירושלים ומיועד לכלל הציבור אך פונה בעיקר לציבור הדתי שמגיע לטייל בהמוניו באזור. פעילות החדר, שנבנה על ידי חברת "REDBUTTON", לוקחת את המשתתפים למסע בזמן ולמשימות הצלת תפילין מיוחדות שכל המסורת היהודית עומדת על גביהם. לאחרונה, אף ביקר בחדר השחקן **גולן אזוראי** יחד עם משפחתו וילדיו: "הגעתי עם הילדים לחדר הבריחה, לא ידענו למה לצפות. היה מאתגר והמשימות דרשו מאיתנו לפעול כל המשפחה יחד. אין ספק, שסיפור החדר שמתכתב עם האזור המיוחד כל כך הוסיף לחוויה".

הקיץ נפתח ביום חמישי האחרון פתחו את הקיץ במועצה המקומית בית אל עם מופע של הזמר **אביתר בנאי**. המופע התקיים בשיתוף עם "בימות" וזו כבר השנה השביעית שמתגייס בית אל זוכה לתמיכה של מפעל הפיס. באולם המלא מפה לפה

תחנת המכפלה בשבוע שעבר נערך טקס חנוכת תחנת המשטרה החדשה בחברון שעל יד מערת המכפלה - תחנת יהודה. הטקס נערך במעמד השר **גלעד ארדן**, מפק"ל המשטרה **רוני אלשיך**, מפקד מחוז ש" **משה ברקת**, ראש מנהלת חברון **אברהם בן יוסף**, ראש מועצה מקומית קריית ארבע **מלאכי לוינגר**, ראש מועצה אזורית הר חברון **יוחאי דמרי**, דובר היישוב היהודי בחברון **נעם ארנון**, רבנים ואורחים נוספים. השר **ארדן**: "בגבעות שסביבנו, בהם חיו בעבר אבותינו, קורה היום הדבר המתבקש והטבעי ביותר - נוכחות משטרתית קבועה, הכוללת את כל קשת שירותי המשטרה לציבור, והרי ברור לכל שבמקום בו יש משטרה נוכחת וחזקה, יש שלוה, יש חוק, יש - ריבונות". מפק"ל המשטרה **רוני אלשיך**: "אין לי ספק, כי אכן הדרך הזו של פתיחת תחנת יהודה, תוביל לעלייה בביטחון האישי ובאיכות החיים של תושבי האזור, לחיזוק אמון התושבים במשטרה, לחיזוק הדיווחיות ועוד, כי לתושבים כאן מגיע שרות שאינו נופל מזה של התושבים בכל מקום אחר". **1**

צומחים מהכאב לאחר הפינוי הכואב מנתיב האבות, הגיעו בשבוע שעבר נציגי מועצת יש"ע לשכונת הקבע של נתיב האבות בה משתכנים כעת התושבים. הנציגים עברו יחד בין הבתים הזמניים של תושבי נתיב האבות וחילקו בכל בית שתיל של עץ פרי אשר יישתל באדמה הטרייה מתוך תקווה שהבתים החדשים ייבנו במקומם הקודם במהרה והעצים יישארו לבאים אחריהם. **2** לשתיים התווספה ברכה מיוחדת: "לחברינו ותושבי נתיב האבות, מחבקים ומחזקים אתכם בימים אלו ומוקירים את מאבקכם לחיזוק ההתיישבות".

תרגיל חוד בשבוע שעבר התקיימה השתלמות של פיקוד מרכז בנושא לחימה בשטחים צפופים בה השתתפו מפקדים בדרגת סא"ל ומעלה בסדיר ובמילואים מכלל יחידות הפיקוד. ההשתלמות הובלה על ידי סירת חרוב וחטיבת כפיר בעיר חברון שבמרחב החטיבה המרחבית יהודה. במהלך ההשתלמות למדו קציני הפיקוד ומפקדי היחידות הלווחות על שיטות לחימה בשטח בנוי. היום

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: דוברת המשטרה, דובר צה"ל, Israel Moto Adventures, ישראל קיסר, משה רונצקי
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים
ביהודה שומרון וחבל עזה
רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il